

حسینیه تسنیم | چرا مصیبت اباعبدالله بر آسمانها سنگین است؟

شناسه خبر : ۱۴۰۷۳۷ پنجشنبه ۲۳ فروردین ۱۴۰۳ - ۱۳:۱۵

در فرازی از زیارت عاشورا خطاب به امام حسین علیه السلام می‌گوییم مصیبتی که بر ما و بر اهل آسمانها وارد شد بسیار بزرگ و سنگین بود.

به گزارش خبرنگار فرهنگی موج خبر، در فرازی از زیارت عاشورا خطاب به امام حسین علیه السلام می‌گوییم مصیبتی که بر ما و بر اهل آسمانها وارد شد بسیار بزرگ و سنگین بود «يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّتْ وَ عَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ، وَ جَلَّتْ وَ عَظُمَتِ مُصِيبَتُكَ فِي السَّمَاوَاتِ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ»؛ ای اباعبدالله، هرآینه عزایت بزرگ و سنگین شد و مصیبت تو بر ما و بر همه اهل اسلام بس دشوار و طاقت‌فرسا شد و مصیبت در آسمانها بر همه اهل آسمان سنگین و دشوار و طاقت‌فرسا شد.

در این فراز از زیارتنامه، امام حسین علیه السلام را خطاب قرار می دهیم و این، معرفت کوچکی نیست بلکه نشان دهندگان آن است که ما با امامی حیّ و زنده سخن می گوئیم به گونه ای که گویی در پیش روی ما قرار دارند.

بعد در ادامه، از عظمت رزایا و عظمت مصیبت وارده بر امام سخن می گوئیم و ابراز تأسف می کنیم. رزیه به معنای تعزیت، پیشامدناگوار و بزرگ و جمع آن رزایا است.

اما سؤال اینجاست که چرا مصیبت امام حسین علیه السلام باید برای ما و اهل آسمانها عظمت و جلالت دارد؟

شاید پاسخ این سؤال در عظمت جایگاه امام حسین علیه السلام نهفته باشد؛ چرا که ویژگی این حادثه آن است که در این ماجرا، نه فقط یک انسان مؤمن و حق طلب، بلکه امامی معصوم و پنجمین فرد از اصحاب کساء و فرزند امیرالمؤمنین علیه السلام و فاطمه زهرا علیها السلام و نوح رسول خدا صلی الله علیه و آله، به دست مردمی که خود را از امت پیامبر می دانستند، به گونه ای دردناک و بی سابقه به شهادت رسید. به یقین کشتن مردی که حجت خدا بر روی زمین و امام عصر خویش است و برای مبارزه با ظلم و ستم به پا خاسته، آن هم به آن شیوه بسیار ناجوانمردانه، گناه سنگینی است که نمی توان از کنار آن به سادگی گذشت (عاشورا؛ ریشه ها، انگیزه ها، رویدادها، پیامدها سعید داودی، مهدی رستم نژاد)

از این جهت است که وقتی آن عالم یهودی در مجلس یزید و پس از خطبه امام سجاد علیه السلام از ماجرا مطلع می شود، در مقام توبیخ رو به یزیدیان می گوید «سبحان الله؛ این پسر دختر پیامبران است که او را کشته اید؛ رفتار شما پس از او با فرزندان چه بد است! به خدا قسم اگر پیامبر ما موسی بن عمران فرزندی از خود در میان ما به یادگار می گذاشت، گمان دارم که پس از خداوند او را می پرستیدیم. پیامبر شما دیروز از میان شما رفت و شما امروز به فرزندش حمله بردید و او را کشتید؟! شما چه بد امتی هستید.»

مصیبت شهادت امام حسین علیه السلام در کنار اینکه برای مسلمانان مصیبت بزرگی محسوب می شود، برای اهل آسمان نیز سنگین و گران است. اهل آسمانها شامل ملائک، موجودات ذی شعور و بلکه تمام مخلوقات می شوند که جنبه عوالمی دارند. در روایتی از امام صادق علیه السلام می خوانیم آسمان بر هیچ احدی تا قبل از قتل یحیی بن زکریا نگرسته بود تا زمانی که امام حسین به قتل رسید و آسمان بر او هم گریست. «لَمْ تَبْكِ السَّمَاءُ عَلَى أَحَدٍ قَبْلَ قَتْلِ يَحْيَى بْنِ زَكَرِيَّا حَتَّى قَتَلَ الْحُسَيْنُ عَ فَبَكَتْ عَلَيْهِ.» (کامل الزیارات، ص 77) و یا شهاب حارثی نقل کرده که وی گفت: در رحبه محضر مبارک امیر المؤمنین علیه السلام نشسته بودیم. در این هنگام حسین آمد. پس امیر المؤمنین از خوشحالی چنان خندیدند که

دندان‌های‌شان پیدا شد. سپس با حسرت فرمود: خداوند متعال در قرآن کریمش قومی را یاد کرده و فرموده: «فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ.» پس نه آسمان بر آنان گریست و نه زمین و [هنگام نزول عذاب هم] مهلت نیافتند (دخان 9) قسم به کسی که حبه را شکافته و بنده را آفریده البته این (حسین علیه‌السلام) را خواهند کشت و آسمان و زمین بر او می‌گریزد.

این مسئله حاکی از زنده بودن کائنات دارد و این رفتارشان نشان‌دهنده آن است که تمام اشیای عالم وابسته به حجت الهی هستند. به این دلیل است که در روایات می‌خوانیم اگر زمین لحظه‌ای از حجت خدا خالی باشد، اهلش را در خود فرو می‌برد؛ «لَوْ بَقِيَتْ الْأَرْضُ يَوْمًا بِلَا إِمَامٍ مِنَّا، لَسَاخَتْ بِأَهْلِهَا...» (قال الباقر (ع) - الأصول الستة عشر (ط - دار الحديث)، ص 140)

انتهای پیام/

انتهای پیام/